

ГЛАВА ЕДИНАДЕСЯТА.

МИЛОШЪ ОБРЕНОВИЧЪ СЯ ПОЯВЯВА КАТО ИЗБАВИТЕЛЪ ВЪ НАРОДА.

Като прибѣгна КараГеоргій въ Аустріѣ на 21 Септ. 1813 год. примахъ съ него и нѣкои предводители негови, сиречь като по-знатны-тъ войводы. Отъ Аустріѣ отиде КараГеоргій въ Русіѣ, гдѣ-то ся надѣваше той като при свои-тъ стары покровители, кои-то бѣхъ свършили благополучно бой-тъ съ Наполеона, да получи помощъ и защищение, чрезъ кое-то да може да си ся върне пакъ въ Сърбіѣ и да захване по-известно да воюва за освобождение-то на отечество-то си.

Въ Сърбіѣ бѣхъ сега всички-тъ воены чети конечно кое-къдѣ раздробены и разгонены. Турско-то войнство бѣше ся разширило изново по всички-тъ земѣ. Силы-тъ на народъ-тъ бѣхъ съвършено изцѣдены, кой-то ся девять години непрестано юначески брани и държа; главатары-тъ ся разбѣгнахъ; тиранство-то разтворило на врѣдъ свое-то крѣвожедно отмъщение. — Нъ и пакъ небѣхъ избѣгали всички-тъ войводы, защо-то отъ независны-тъ главатары народны и господари, бѣше баремъ единъ отъ най-достойны-тъ останалъ, а тоя бѣше много заслужный Милошъ Обреновичъ; той ся рѣши да остане, и остана като си тури главѣ-тъ въ торбѣ-тъ. Най-гольмо-то негово чувствовање